

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobkyně: **JUDr. J. J.**, proti žalovanému: **Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8 – Kobylisy, v řízení o žalobě rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2024, č.j. ZKI PR-O-43/1132/2024,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2024, č.j. ZKI PR-O-43/1132/2024-6 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrálního pracoviště Praha ze dne 14. 5. 2024, č.j. OR-40/2024-101-43 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), ve věci opravy chyby v katastrálním operátu, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [2] Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že je vlastníkem domu čp. XA a pozemků parc.č. XB, XC a XD, v k.ú. X. Dále uvedla, že nikdy nedala žádnému ze sousedů souhlas se stavbou na jejich pozemcích, ani souhlas ke změně hranic. Když však nezákonnosti stavebníka vlastníčího dům čp. XE a pozemky parc.č. XF a XG, v k.ú. X, přesáhly její toleranci, tak se obrátila na stavební odbor Městské části Praha 12, avšak bez výsledku. Žalobkyně dále poukázala na „*korupční jednání*“ mezi pracovníci stavebního odboru a tehdejším zástupcem

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

stavebníka Ing. B. a mezi Ing. B. a paní D. S., geometrem. Ta zjistila, že pozemek žalobkyně je o cca 10 m² menší, než má být, a to ve prospěch domu čp. XE.

- [3] K samotnému napadenému rozhodnutí žalobkyně uvedla k pasáži o archiváliích, podpisech předchozích vlastníků, o špatně zaměřené budově a novém řízení k ní, že právě tyto archiválie svědčí o předchozích chybách. Poukázala např. na situační plán z roku 1926, kde jsou zachyceny rozměry obytné budovy čp. XA (jižní strana 6,05 m, severní strana rovněž, ačkoliv je širší; žalobkyně sama naměřila 6,10 m). Uvedla, že napadala skutečnost, že přesah severní části budovy směrem na západ není okótován a zřejmě tedy nebyl brán v úvahu při technicko-hospodářském mapování. Uvedla, že na toto nemohla mít vliv, když nemovitosti jí byly prodány i s neoprávněně okótovanými metry, které se ještě navýšily o dalších 3-5 m², přičemž dle žalobkyně existuje materiál, jak se stavebník připravuje na další „zlodějný“. Dále uvedla, že z materiálu komise č. 174 (soupis nemovitostí) zjistila, že u čp. XE zmizely 4 m² a u ní dokonce 80 m² (původně 982 m² nyní 902 m² v součtu všech pozemků). Dále uvedla, že po koupi často hovořila skoro o 1.000 m² zakoupených, nikoli o zmenšených 902 m², následně ještě stavebníkem okleštěných.
- [4] Dále uvedla, že správní orgány měly k dispozici i její vyjádření k výklenku pozemku parc.č. XD u severní části budovy čp. XA, který navazuje na pozemek parc.č. XB. Archiválie z roku 1926 zachycuje kolmici mezi domem čp. XA k hranici s domem čp. XE. Tato kolmice měří 3,65 m, ale žalobkyně naměřila pouhých 2,88 m. Toto se dle žalobkyně nevejde do tzv. „tolerance“; stejně jako čáry na zobrazeních znázorňujících digitalizaci. Pro přehled věci dále uvedla, že dům čp. XA na předmětném pozemku stojí již z předminulého století (je užíván od r. 1988), usazený stavebník však ucítil svou příležitost cca před 25 lety a již cca 3 roky si dělá nárok i na majetek žalobkyně.
- [5] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Nejprve odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, ve kterém citoval četnou judikaturu správních soudů zabývající se pojmem „zřejmý omyl“. Uvedl, že předmětem řízení byl podle obsahu nesouhlas s neprovedením opravy chyby geometrické a polohové určení hranice mezi pozemky parc.č. XB a XD na jedné straně a pozemky parc.č. XF a XG na straně druhé, vše v k.ú. X. Z obsahu spisu KÚ vyplývá, že zobrazení předmětné hranice je již zobrazeno v mapě pozemkového katastru v měřítku 1:2880 platné před technicko-hospodářským mapováním (dále jen „THM“). Takto byla hranice evidována až do doby vyhlášení obnovy operátu na podkladě THM, v rámci kterého byly nově vyšetřeny a zaměřeny hranice pozemků. Platnost obnoveného operátu evidence nemovitostí byla vyhlášena dne 3. 1. 1983, předchozí katastrální operát se tímto stal archiválií. Dle žalovaného tedy nelze provést opravu podle listiny z roku 1926, na kterou žalobkyně v podané žalobě odkazovala. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že současná právní úprava chyby podle ustanovení § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, neumožňuje zpochybnit výsledek mapování a docílit takové opravy v katastru podle údajů před tímto mapováním. Dále uvedl, že výsledkem byly analogová mapa evidence nemovitostí v měřítku 1:1000 a číselná mapa, kde jsou zobrazena jednotlivá čísla lomových bodů – při THM byla předmětná hranice určena souřadnicemi lomových bodů č. 174-26, 174-78, 174-79, 174-42, 174-41, 174-40 a 174-46 a jejich spojnicemi. Podle Soupisu parcel z r. 1989 měla parcela č. XF výměru 353 m², parcela č. XG výměru 525 m², parcela č. XB výměru 274 m² a parcela č. XD výměru 548 m².
- [6] Dále žalovaný uvedl, že ze spisu ani informačního systému katastru nemovitostí nevyplývá, že by následně došlo ke změně geometrického a polohového určení předmětné hranice –

toto je tedy dáno výsledky THM. Dále uvedl, že v r. 2011 probíhal v k.ú. X převod číselného vyjádření analogové mapy v souřadnicovém systému S-JTSK do digitální podoby; KÚ vyhlásil platnost katastrálního operátu vzniklého převodem dne 21. 10. 2011. Údaje o výměře parcel zapsané v souboru popisných informací zůstaly beze změny, jak je doloženo v LV, které jsou součástí spisu. Dále uvedl, že ze soutisků grafických podkladů zobrazení předmětné hranice v DKM (digitální katastrální mapa) se zobrazením této hranice na plastové fólii s katastrální mapou platnou před převodem, které byly vyhotoveny v měřítku 1:200, je dle žalovaného zřejmé, že byla splněna kritéria přesnosti zobrazení polohopisu katastrální mapy podle bodu 15.1 přílohy vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů. Z uvedeného je tedy zřejmé, že při převodu nedošlo ke změně průběhu hranic v terénu, tj. nedošlo ke změně evidovaného geometrického a polohového určení hranice pozemku, tedy nedošlo k překročení tolerance, jak namítala žalobkyně.

- [7] Žalovaný rovněž uvedl, že porovnal Seznam souřadnic z r. 1987 se souřadnicemi z DKM a zjistil, že se jedná o identické body. Z tohoto seznamu lze vyčíst, že již tehdy byly body evidovány s kódem kvality 3 ve smyslu katastrální vyhlášky. Z uvedeného lze tedy dovodit, že nedošlo ke změně geometrického a polohového určení předmětné hranice oproti určení při THM. Žalovaný proto shrnul, že ověřil správnost evidovaného geometrického a polohového určení předmětné hranice se závěrem, že toto odpovídá výsledkům mapování THM. Výměra byla určena ze souřadnic S-JTSK lomových bodů, tj. nejpresnějším způsobem určení výměry. Dle žalovaného se tak nejedná o chybu v údajích katastru, která vznikla zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, tj. o chybu ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
- [8] Dále uvedl, že výsledek zeměměřičské činnosti (geometrický plán pro opravu geometrického a polohového určení nemovitosti), ve kterém by byl průběh předmětné hranice nově vyznačen, ani písemné prohlášení všech dotčených vlastníků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna, nikdo z účastníků řízení nic sporného nepředložil. Nebyly tudíž splněny podmínky pro opravu dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky.
- [9] Žalovaný dále uvedl, že předmětem řízení nebylo zobrazení obvodu stavby čp. XA, ale pouze předmětná hranice, jejíž evidence odpovídá původním výsledkům zeměměřičské činnosti, kterými byla určena, tj. THM. Žádný další výsledek zeměměřičské činnosti s příslušnou listinou, který by prokazoval změnu geometrického a polohového určení hranice se ve sbírce listin KÚ nenachází. Uvedl, že žalobkyni upozornil, že v průběhu odvolacího řízení nelze rozšiřovat předmět řízení o správnost evidence části domu čp. XA, neboť KÚ je v řízení vázán předmětem řízení vymezeným návrhem na opravu chyby a následně ve správním řízení doručeným nesouhlasem s neprovedením opravy chyby navazujícím na návrh na opravu chyby a oznámení o provedení nebo neprovedení opravy chyby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2021, č.j. 3 As 439/2019-100). Pokud se tedy žalobkyně domnívá, že v katastru nemovitostí je chybně evidována budova domu čp. XA, tak má možnost podat na KÚ nový návrh na opravu chyby.
- [10] Žalovaný uvedl, že výměra parcely nepatří mezi závazné údaje katastru pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru – závaznými údaji jsou podle ustanovení § 51 katastrálního zákona parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti a název a geometrické určení katastrálního území. Dále dle žalovaného nelze porovnávat výměry určené před a po THM, když při THM došlo k jejich zpřesnění. Z podání žalobkyně pak vyplývá, že se jedná

o spor s vlastníkem sousedního pozemku o to, kdo z obou vlastníků druhému zasahuje neoprávněně do jeho vlastnictví. Katastr nemovitostí má však evidenční funkci a orgány na úseku zeměměřičství a katastru nejsou oprávněny rozhodovat o průběhu hranic pozemků. Spor o průběh hranice mezi pozemky je třeba dle žalovaného řešit soudní cestou (civilní soud). K zápisu nezapsané změny (resp. stavby) slouží jiný typ řízení než řízení o opravě chyby, kde se řeší soulad mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu a nikoliv rozpor mezi evidovaným stavem a skutečným stavem v terénu.

- [11] Při ústním jednání konaném před soudem dne 17. 7. 2025 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných argumentech.
- [12] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [13] Dne 3. 1. 2024 bylo Českému úřadu zeměměřičskému a katastrálnímu doručeno podání žalobkyně ze dne 27. 12. 2023, ve kterém žádala mimo jiné opravu špatného zakreslení pozemku v mapě [bod 3) tohoto podání]. Žalobkyně v podání k tomuto bodu poukázala na stavební úpravy pozemku parc.č. XF, k.ú. X, při kterých dle ní došlo k neoprávněné a nezákonné expanzi na pozemek parc.č. XB, k.ú. X, aniž by k tomu dala svůj souhlas. Dále poukázala na geometrické zaměření provedené pí. S. s tím, že přišla celkem o 13 – 15 m². Usnesením ze dne 4. 1. 2024 bylo podání žalobkyně postoupeno Katastrálnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrálnímu pracovišti Praha.
- [14] Oznámením ze dne 10. 1. 2024 byla žalobkyně informována o neprovedení opravy chyby, neboť správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že se o chybu v údajích katastru nejedná.
- [15] Dne 27. 2. 2024 podala žalobkyně u správního orgánu I. stupně nesouhlas s neprovedením opravy, ve kterém uvedla, že v daném případě došlo jak k chybě podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a), tak podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Mimo jiné uvedla, že vlastníci sousedních pozemků parc.č. XF a XG, k.ú. X jejich hranice svévolně a nezákonně měnili. Tímto dnem tak bylo ze zákona zahájeno řízení o opravy chyby v katastrálním operátu.
- [16] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 14. 5. 2024, č.j. OR-40/2024-101-43, rozhodl správní orgán I. stupně tak, že nesouhlasu s neprovedením opravy se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 písm. a), b) katastrálního zákona.
- [17] V odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné odkázal na výsledky THM z roku 1980 (náčrt o místním šetření č. 174), které mají pro geometrické a polohové určení hranice mezi pozemky parc.č. XB a XD na jedné straně a pozemky parc.č. XF a XG na straně druhé povahu původního výsledku zeměměřičských činností a jsou závazné. Poukázal na to, že od roku 1980 nebyly katastrálnímu úřadu doručeny žádné podklady, ze kterých by vyplývala změna této hranice. Uvedl, že pokud bylo prokázáno, že souřadnice podrobných bodů na předmětné hranici zobrazené v platné digitální katastrální mapě odpovídají údajům analogové mapy s číselným vyjádřením bodů polohopisu a seznamu souřadnic [srov. bod 8) na str. 3 prvostupňového rozhodnutí], nelze uzavřít jinak, než že v této věci nedošlo ke zřejmému omylu při vedení a obnově katastru a nebyla tak splněna podmínka pro opravu chybných údajů podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Dle správního orgánu pak nelze uvažovat ani o opravě podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) téhož zákona, neboť žalobkyně sice namítala existenci takto vzniklých chybných údajů, ale žádným způsobem ji nedoložila. Dle správního orgánu by oprava v tomto případě mohla být

provedena za předpokladu, že by byl předložen geometrický plán pro opravu geometrického a polohového určení nemovitosti a zároveň písemné prohlášení všech dotčených vlastníků, že hranice pozemků jimi nebyla měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna (srov. ustanovení § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky). Uzavřel, že z podání žalobkyně vyplývá, že podstatou věci je spor s vlastníkem sousedního pozemku o to, kudy má v terénu správně probíhat plot či jiná rozhrada, jinými slovy, kdo z obou vlastníků druhému neoprávněně zasahuje do jeho vlastnictví. Řešení těchto sporů však nespadá do zákonem vymezené působnosti katastrálního úřadu, ale do výlučné pravomoci obecných soudů v občanském soudním řízení.

[18] Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí dne 7. 6. 2024 odvolání.

[19] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 23. 8. 2024, č.j. ZKI PR-O-43/1132/2024-6, bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

[20] Žalovaný v odůvodnění tohoto rozhodnutí nejprve uvedl, že je nutno brát v potaz evidenční funkci katastru nemovitostí; orgány na úseku zeměměřičství a katastru nejsou oprávněny činit si závěr o případné neplatnosti nabývacích titulů ani o skutečném vlastnickém či jiném právu. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 As 53/2010.

[21] Dále žalovaný odkázal na ustanovení § 7 odst. 2 a 3 katastrální vyhlášky a popsal vlastnická práva k jednotlivým dotčeným pozemkům. Uvedl, že předmětné části k.ú. X je platná digitální katastrální mapa v S-JTSK s označením DKM, která vznikla převodem analogové katastrální mapy vyhotovené při THM a vedené s číselným vyjádřením bodů polohopisu souřadnicemi v S-JTSK. DKM je platná od 21. 10. 2011. Platnost původního operátu vzniklého při THM byla vyhlášena ke dni 3. 1. 1983. Dále uvedl, že z obsahu spisu vyplývá, že zobrazení předmětné hranice je již zobrazeno v mapě pozemkového katastru v měřítku 1:2880 platné před THM (tehdy se jednalo o vlastnickou hranici mezi parcelami č.st. 56 a č. 42/6 na straně jedné a parcelami č.st. 55 a č. 42/7 na straně druhé). Takto byla hranice evidována až do doby vyhlášení obnovy operátu na podkladě THM, v rámci kterého byly nově vyšetřeny a zaměřeny hranice pozemků. Na základě výsledků THM pak byl obnoven jak písemný, tak měřický operát evidence nemovitostí. Dále uvedl, že při THM došlo podle místního šetření k zaměření vyšetřených hranic pozemků, a tedy k jejich novému geometrickému a polohovému určení; zároveň došlo k novému očíslování parcel. Takto vyšetřenou změnu geometrického a polohového určení hranic pozemků v rámci THM, které bylo vyhlášeno, nelze dle žalovaného považovat za chybu. Předchozí katastrální operát byl, po vyhlášení operátu obnoveného novým mapováním, operátem platným a stal se archiválií.

[22] Dále uvedl, že výsledky zjišťování hranic pozemků a obvodů budov provedené v předmětné lokalitě jsou zaznamenány v Náčrtu o místním šetření č. 174. Podle něj byl vyšetřeno, že předmětné hranice byly nesporné a byly dány plotem a zdmi. Z detailu Náčrtu o místním šetření pak lze zjistit, že předmětná hranice je tvořena body 174-26, 174-78, 174-79, 174-42, 174-41, 174-40 a 174-46 a že zaměření bylo provedeno v červenci roku 1980. Výsledkem pak byla analogová mapa evidence nemovitostí v měřítku 1:1000 a číselná mapa, kde jsou zobrazena jednotlivá čísla lomových bodů. Z uvedeného tak dle žalovaného vyplývá, že při THM byla předmětná hranice určena souřadnicemi lomových bodů a jejich spojnicemi. Ze Soupisu nemovitostí pak žalovaný zjistil, že souhlas s výsledky šetření vyjádřil svým podpisem J. S., tehdejší spoluvlastník pozemků parc.č.st. XH (nově označený parc.č. XI) a parc.č. XJ (nově označený parc.č. XG), a Z. M., tehdejší spoluvlastník pozemků parc.č.st.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

XK (nově označený parc.č. XB) a parc.č. XL (nově označený parc.č. XD). Dále žalovaný uvedl, že podle Soupisu parcel z roku 1989 měla parcela č. XF výměru 353 m², parcela č. XG výměru 525 m², parcela č. XB výměru 274 m² a parcela č. XD výměru 548 m².

- [23] Žalovaný dále uvedl, že ze spisu ani informačního systému katastru nemovitostí nevyplývá, že by došlo ke změně geometrického polohového určení předmětné hranice; toto je tak dáno výsledky THM. Uvedl, že v roce 2011 probíhal v předmětném k.ú. převod číselného vyjádření analogové mapy v souřadnicovém systému S-JTSK do digitální podoby. V této souvislosti poukázal zejména na Návod pro obnovu katastrálního operátu a převod ze dne 20. 12. 2007, č.j. ČÚZK 2390/2009-22, podle nějž se mimo jiné řídil postup při převodu. Uvedl, že v daném případě byly body na předmětné hranici převzaty z registru souřadnic, byly tak převzaty výše zmíněné souřadnice lomových bodů z THM. Údaje o výměře parcel zapsané v souboru popisných informací zůstaly beze změny. Platnost katastrálního operátu vzniklého převodu KÚ vyhlásil dne 21. 10. 2011.
- [24] Žalovaný se dále zabýval tím, zda zobrazení předmětné hranice bylo do digitální katastrální mapy převedeno z dosavadního operátu beze změny. Odkázal na bod 15.1 přílohy katastrálního vyhlášky s tím, že rozdíl v poloze lomových bodů převzaté hranice v DKM a jím odpovídajícím bodům v rastrovém obrazu mapových podkladů nesmí překročit mezní chybu zobrazení, která pro měřítko mapového podkladu 1:1000 činí 0,45 m. Proto bylo provedeno porovnání zobrazení předmětné hranice v DKM se zobrazením této hranice na plastové fólii s katastrální mapou platnou před převodem. Toto porovnání bylo provedeno formou soutisků v měřítku 1:200. Ze soutisků je pak dle žalovaného zřejmé, že byla splněna kritéria přesnosti zobrazení polohopisu katastrální mapy podle odkazovaného bodu přílohy katastrálního vyhlášky. Dle žalovaného je tak z uvedeného zřejmé, že při převodu nedošlo ke změně průběhu hranic v terénu, tj. nedošlo ke změně evidovaného geometrického a polohového určení předmětné hranice. Žalovaný pak dále porovnal Seznam souřadnic z roku 1987 se souřadnicemi z DKM a zjistil, že se jedná o identické body, přičemž již v roce 1987 byly tyto body evidovány s kódem kvality 3. Žalovaný tak dovodil, že nedošlo ke změně geometrického a polohového určení předmětné hranice oproti určení při THM.
- [25] Žalovaný dále uvedl, že žádný z účastníků řízení nepředložil výsledek zeměměřičské činnosti (geometrický plán pro opravu geometrického a polohového určení nemovitosti), ve kterém by byl průběh předmětné hranice nově vyznačen, ani písemné prohlášení všech dotčených vlastníků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. Nebyly tak splněny podmínky pro opravu chyby podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 3 katastrálního vyhlášky.
- [26] Dle žalovaného by tak bylo možné přistoupit jen k opravě podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 2 katastrálního vyhlášky. K otázce „zřejmého omylu“ žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 40/2007-103, č.j. 8 As 209/2017-43 a č.j. 10 As 307/2016-38. Uvedl, že zřejmým omylem může být zápis údaje provedený v rozporu s konkrétní listinou, která byla podkladem pro tento zápis; zřejmý omyl tak musí spočívat v rozporu mezi údajem v listině a údajem zapsaným v katastru na základě této listiny. Konstatoval, že ověřil správnost evidovaného geometrického a polohového určení předmětné hranice se závěrem, že toto odpovídá výsledkům mapování THM. Výměra byla určena ze souřadnic S-JTSK lomových bodů, tj. nejpresnějším způsobem určení výměry. Dle žalovaného se tak nejedná o chybu v údajích katastru ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, neboť stav zápisů

v katastru nemovitostí odpovídá výsledkům zeměměřičských činností, kterými je dáno geometrické a polohové určení předmětné parcely.

- [27] K námitce žalobkyně, že na žádném zobrazení parcel, které měla k dispozici, nenašla správné zobrazení poslední části domu čp. XA, žalovaný uvedl, že předmětem řízení nebylo zobrazení obvodu stavby čp. XA, ale pouze předmětná hranice, jejíž evidence odpovídá původním výsledkům zeměměřičské činnosti, kterými byla určena, tj. THM. Upozornil žalobkyni, že v průběhu odvolacího řízení nelze rozšiřovat předmět řízení o správnost evidence části domu čp. XA, neboť KÚ je v řízení vázán předmětem řízení vymezeným návrhem na opravu chyby a následně ve správním řízení doručeným nesouhlasem s neprovedením opravy chyby navazujícím na návrh na opravu chyby a oznámení o provedení nebo neprovedení opravy chyby. V rámci odvolacího řízení se pak přezkoumává správnost postupu KÚ. Pokud se tedy žalobkyně domnívá, že je v katastru nemovitostí chybně evidována budova (dům čp. XA), tak má dle žalovaného možnost podat na KÚ nový návrh na opravu chyby. V této souvislosti pak odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 439/2019-100.
- [28] Žalovaný dále upozornil žalobkyni, že výměra parcely nepatří mezi závazné údaje katastru pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru – srov. ustanovení § 51 katastrálního zákona a ustanovení § 2 písm. e) a g) téhož zákona.
- [29] Dále uvedl, že se jedná o spor s vlastníkem sousedního pozemku o to, kdo z obou vlastníků druhému zasahuje neoprávněně do jeho vlastnictví. Spor o průběh hranice mezi pozemky je však třeba řešit soudní cestou. K zápisu nezapsané změny (resp. stavby) slouží jiný typ řízení, než řízení o opravě chyby, kde se řeší soulad mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu a nikoliv rozpor mezi evidovaným stavem a skutečným stavem v terénu. Zde žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 98/2019-47.
- [30] K tvrzení žalobkyně, že není důvod, proč by měla předkládat geometrický plán, když údajnou chybu nezpůsobila ona a že geometrické zaměření se na popud stavebního odboru městského úřadu uskutečnilo, žalovaný zopakoval, že chybu, která vznikla podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona lze opravit pouze postupem podle ustanovení § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. Jelikož žalobkyně zde požadované doklady nepředložila, tak nebylo možné takovou opravu provést.
- [31] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [32] Předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci je rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy katastrálního operátu, jelikož správní orgány dospěly k závěru, že se v daném případě nejedná o chybu ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 písm. a), b) katastrálního zákona.
- [33] Podle ustanovení § 36 katastrálního zákona: „(1) Na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly
a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,

b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede katastrální úřad do 30 dnů, ve zvlášť odůvodněných případech do 60 dnů, ode dne doručení návrhu.

(3) Oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkově a jinému oprávněnému. Současně je poučí o možnosti postupu podle odstavce 4.

(4) Sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci.“

[34] Podle ustanovení § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky: „*Chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.“*

[35] Podle ustanovení § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky: „*Chybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě a) výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy, a b) písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna.“*

[36] K povaze opravy chyby v katastrálním operátu existuje poměrně bohatá judikatura Nejvyššího správního soudu. Z ní vyplývá, že katastrální úřad je oprávněn opravit pouze takové údaje katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu, přičemž musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Katastrální úřad při opravě chyby nemůže „*vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení*“ (rozsudky ze dne 31. 7. 2013, č.j. 7 As 90/2012-65, č. 2969/2014 Sb. NSS, a ze dne 12. 5. 2016, č.j. 6 As 166/2015-27). Podobně v rozsudku ze dne 24. 4. 2013, č.j. 7 As 131/2012-32, č. 2902/2013 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*řízení o opravě chyb v katastrálním operátu (§ 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky) [dále jen „zákon č. 344/1992 Sb.“] slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin.*“ Opravou chyby v katastrálním operátu má být „*pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Katastrální úřad tak posuzuje toliko soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici, a za stav katastru a v něm uvedené údaje odpovídá. Stárí podkladů, s nimiž není zakreslení hranice v souladu, přitom nehraje roli. Je možné, že plynutím času dojde ke změně obsahu vlastnických práv, například vydržením, zvláště jsou-li podklady datovány desítky let nazpět, tak jako v posuzované věci. Není ani vyloučeno, aby došlo ke změně hranic mezi pozemky, aniž by o tom měl katastrální úřad k dispozici příslušný podklad, ať již zaviněním vlastníků pozemků nebo zaviněním svým. Tehdy je třeba vlastníky sousedních pozemků odkázat k soukromoprávním institutům, především k určovací žalobě, případně k institutu náhrady škody, byla-li jim škoda činností katastrálního úřadu způsobena.“*

- [37] Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval i vymezením pojmu „zřejmý omyl“ ve smyslu dřívější úpravy v ustanovení § 8 zákona č. 344/1992 Sb. Tento neurčitý pojem je „třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č.j. 1 As 40/2007-103). V rozsudku ze dne 13. 3. 2013, č.j. 7 As 187/2012-31 Nejvyšší správní soud doplnil, že takový omyl musí být „zřejmý, tj. jednoznačně seznatelný.“
- [38] Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2012, č.j. 3 As 17/2011-371, opravou chyby v katastrálním operátu nelze vymazat pozemek z listu vlastnictví ani manipulovat s polohou pozemku zapsaného na LV pod určitým parcelním číslem. „Jakékoli spekulace o umístění pozemku, který byl jednou zaměřen v určitých hranicích, kterému bylo přiděleno parcelní číslo a který byl zapsán na LV, nejsou myslitelné. Omyl může spočívat např. v chybném zaměření hranic pozemku či chybném přepisu údajů či čísel parcelních do katastru, a lze jej opravit za podmínek výše opakovaně uvedených (půjde o omyl zjevný, nesporný), nikoli však v samotném umístění pozemku jednou zaměřeného a zapsaného. [...] Manipulace s umístěním pozemku vždy představuje zásah do vlastnických práv oprávněných osob, a nemůže být tudíž prováděna v rámci opravy zřejmých nesprávností. [...] Jakékoli ‚výmazy‘, změny ve způsobu vedení evidence (z pozemků zapsaných na LV na pozemky vedené ve zjednodušené evidenci) či ‚dělení‘ pozemků v rámci řízení [o opravě chyby v katastrálním operátu] je třeba označit za naprosto nepřijatelné, neboť se zcela vymykají účelu, pro který je institut opravy určen.“
- [39] Byť se tedy citovaná judikatura vztahuje k dřívější právní úpravě obsažené v ustanovení § 8 zákona č. 344/1992 Sb., lze z ní obecně vycházet, neboť právní úprava opravy chyby byla v téměř nezměněné podobě převzata do současného katastrálního zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2016, č.j. 9 As 242/2015-55). I v nyní projednávané věci je proto třeba trvat na dříve vysloveném požadavku, aby opravou chyby v katastrálním operátu došlo k nastolení souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji, tedy údaji v katastru a údaji dle listin založených ve sbírce (srov. kromě výše citovaných rozsudků Nejvyššího správního soudu ještě např. rozsudky ze dne 7. 8. 2006, č.j. 2 As 58/2005-125 a ze dne 25. 2. 2011, č.j. 5 As 88/2009-75).
- [40] Ostatně i judikatura Nejvyššího správního soudu k ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona navázala na dřívější judikaturu k ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb. v tom smyslu, že katastrální úřad je oprávněn opravit pouze takové údaje v katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2016, č.j. 6 As 166/2015-27, „katastrální úřad je oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje v katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Musí zde tedy existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah, ze kterého vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Při opravě chybného údaje katastru (...) nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy též posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné

osoby. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky.“ Obdobně v rozsudku ze dne 4. 5. 2018, č.j. 8 As 176/2017-39, Nejvyšší správní soud uvedl, že „o omyl zřejmý se jedná pouze v případě, že je chyba v katastru naprosto evidentní. Tento omyl musí být zřejmý ve vztahu ke všem dotčeným subjektům, tj. vlastníkům sousedících pozemků. Chyby v katastru, k jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem. Vedle toho pouhý nesoulad mezi hranicí v katastru evidovanou a v terénu skutečně užívanou není důvodem pro opravu údajů zapsaných v katastru (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 1. 2011, čj. 8 As 24/2010-112, ze dne 13. 4. 2017, čj. 10 As 307/2016-38)“.

- [41] Soud dále uvádí, že katastrální úřady mohou vykonávat státní správu pouze v oblasti správy katastru nemovitosti. Rolí katastrálního úřadu je evidence práv k nemovitostem v katastru na základě předložených listin, nikoli rozhodování v případě nejasností o tom, komu svědčí vlastnické právo (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č.j. 1 As 22/2013-26). Součástí správy katastru sice nepochybně je také oprava případných chyb v katastrálním operátu ve smyslu § 36 katastrálního zákona, ale tato pravomoc je katastrálnímu úřadu svěřena pouze v situacích, které lze podřadit pod odst. 1 písm. a) nebo b) tohoto ustanovení.
- [42] Zároveň soud shrnuje, že požadavek *zřejmosti omylu* značí, že musí jít o omyl jednoznačně zjištělný a naprosto evidentní a musí být zřejmý ve vztahu ke všem dotčeným subjektům. Chyby v katastru nemovitostí, při jejichž zjištění se katastrální úřad neobejde bez podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem a katastrální úřad je daným postupem nemůže opravit. Naznačeným postupem nelze napravit jakýkoliv nesoulad mezi evidovanými údaji a skutečností (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2024, č.j. 3 As 101/2022-73).
- [43] Ve světle výše uvedených judikatorních východisek soud zhodnotil posuzovaný případ a dospěl ve shodě s žalovaným, že zobrazení hranice (jejího geometrického a polohového určení) mezi pozemky parc.č. XB a XD (ve vlastnictví žalobkyně) na straně jedné a pozemky parc.č. XF a XG (ve vlastnictví souseda žalobkyně) na straně druhé, nelze považovat za zřejmý omyl, který by bylo možno napravit postupem podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
- [44] V řešení věci jsou podstatné tyto okolnosti. Žalobkyně jako vlastníka pozemků parc.č. XB (jehož součástí je stavba č.p. XA – rodinný dům), XC a XD, podala návrh na opravu „špatného zakreslení pozemku v mapě“, a to pozemku parc.č. XF, který je ve vlastnictví jejího souseda. Zobrazení hranice mezi pozemky v digitalizované katastrální mapě zcela odpovídá obsahu katastrální mapy bezprostředně předcházející obnově katastrálního operátu. Hranice mezi pozemky byly v roce 1980 nově vyšetřeny a zaměřeny v rámci probíhajícího THM (srov. náčrt o místním šetření č. 174, stvrzený podpisy tehdejších vlastníků). V rámci THM došlo toliko k přečíslování parcel (původní parc.č. XH je nyní parc.č. XF, původní parc.č. XJ je nyní parc.č. XG, původní parc.č. XK je nyní parc.č. XB a původní parc.č. XL je parc.č. XD), přičemž tyto byly zobrazeny v mapě evidence nemovitostí vedené na rozměrově stále plastové fólii v měřítku 1:1000. Výsledkem THM pak byla i analogová mapa s číselným vyjádřením bodů polohopisu souřadnicemi v systému S-JTSK (body 174-26, 174-78, 174-79, 174-41, 174-40 a 174-46). Platnost obnoveného operátu evidence nemovitostí byla vyhlášena dne 3. 1. 1983. Dle Soupisu parcel z r. 1989 měla parcela č. XF výměru 353 m², parcela č. XG

výměru 525 m², parcela č. XB výměru 274 m² a parcela č. XD výměru 548 m². S účinností od 1. 1. 1993 se operát evidence nemovitostí stal katastrálním operátem – srov. ustanovení § 29 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb. V roce 2011 pak došlo v k.ú. X k převedení souboru geodetických informací v souřadnicovém systému S-JTSK s číselným vyjádřením do digitální podoby; tento převod (digitalizace) byl ukončen dne 21. 10. 2021. Z obsahu spisu vyplývá, že údaje o výměře dotčených pozemků zůstaly beze změny.

- [45] Již katastrální úřad provedl v rámci řízení o opravě chyby kontrolu [srov. bod 8) na str. 3 prvostupňového rozhodnutí], v rámci níž ověřil, že podrobné body na předmětné hranici evidované v souboru geodetických informací (jejich čísla a souřadnice), stejně jako evidované geometrické a polohové určení celých pozemků parc.č. XB a XD, odpovídají předpisu kresby a seznamu souřadnic vzešlým z THM v roce 1980 – evidovanému geometrickému určení pak odpovídaly i údaje o výměře těchto pozemků (274 m², resp. 548 m²).
- [46] Soud se proto ztotožnil se závěrem katastrálního úřadu, že výsledky THM z roku 1980 mají pro geometrické a polohové určení předmětné hranice povahu původního výsledku zeměměřičských činností a byly tak závazné, resp. výchozí, s tím, že od roku 1980 nebyly katastrálnímu úřadu doručeny žádné jiné podklady (listiny), ze kterých by vyplývala změna hranice.
- [47] Žalovaný se pak správností evidovaného geometrického a polohového určení hranice mezi dotčenými pozemky v napadeném rozhodnutí zabýval dle soudu zcela dostatečně, když zrekapituloval a podrobně vyhodnotil skutečnosti uvedené v bodě [44] tohoto rozsudku (srov. str. 4 až 6 napadeného rozhodnutí) se závěrem, že ze spisu ani informačního systému katastru nemovitostí nevyplývá, že by došlo ke změně geometrického a polohového určení předmětné hranice, a proto je toto dáno výsledky THM. V napadeném rozhodnutí se pak žalovaný i velmi podrobně zabýval tím, zda zobrazení předmětné hranice bylo do digitální katastrální mapy převedeno z dosavadního operátu beze změny; konstatoval zejména, že porovnání bylo provedeno formou soutisků grafických podkladů, ze kterých je zřejmé, že byla splněna kritéria přesnosti zobrazení polohopisu katastrální mapy podle bodu 15.1 přílohy katastrální vyhlášky. Žalovaný tak dospěl k závěru, který nelze jinak než aprobovat, že při převodu nedošlo ke změně průběhu hranic v terénu, tj. nedošlo ke změně evidovaného geometrického a polohového určení předmětné hranice (srov. str. 7 napadeného rozhodnutí). Žalovaný pak ještě provedl porovnání Seznamu souřadnic z roku 1987 se souřadnicemi z digitální katastrální mapy a dospěl k závěru, že se jedná o identické body (srov. tamtéž).
- [48] V projednávané věci je tedy nutno učinit závěr, že zákres předmětné hranice mezi pozemky je zcela v souladu s podklady ve sbírce listin a původní mapou, která byla podkladem pro obnovu katastrálního operátu. Správní orgány neměly povinnost, resp. ani pravomoc, zpochybňovat údaje uvedené v podkladech. Pro posouzení věci je rozhodné, že katastrální úřad nezjistil, že geometrické a polohové určení předmětné hranice uvedené v operátu je „*na první pohled*“ chybné a že tak je třeba toto určení opravit tak, aby zachycený stav odpovídal podkladům obsaženým ve sbírce listin. V posuzované věci takový závěr učinit nemohl, neboť zakreslení hranice pozemku žalobkyně v katastrální mapě je ve shodě s podklady.
- [49] Žalobkyně tvrdí skutečnosti, zejména, že v průběhu let v souvislosti s geometrickým plánem došlo k neoprávněné změně hranice jejího pozemku v její neprospěch, že došlo ke „*korupčnímu jednání*“ mezi pracovníci stavebního odboru a tehdejší zástupcem stavebníka Ing. B. a mezi Ing. B. a geometrem pí. S., která zjistila, že pozemek žalobkyně je cca o 10 m²

menší, než má být; že archiválie odkazované žalovaným svědčí o předchozích chybách, přičemž odkázala na situační plán z roku 1926; či že jí předmětné nemovitosti byly prodány i s neoprávněně okótovanými metry, jimiž žalobkyně zpochybňovala správnost současného zobrazení hranice mezi pozemky v katastru nemovitostí, mohou být dle soudu relevantní pouze v soukromoprávním řízení, jehož předmětem by bylo určení hranice mezi předmětnými pozemky a s ní související výměra pozemků. Nejsou a nemohou být relevantní ve správním řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, neboť se mýjí s předmětem tohoto řízení, kterým je toliko zjištění, zda stávající zápis je chybný v důsledku zřejmého omylu – tj. omylu snadno zjiitelného bez detailnějšího zkoumání a posuzování listin. Katastrální úřad tedy není oprávněn posunovat hranice pozemků na základě žalobkyní tvrzeného faktického stavu ani na základě podkladů (např. situační plán z roku 1926), jež předcházely podkladům, z nichž vychází současný stav (tj. výsledky THM). Soud dospěl k závěru, že většina argumentů žalobkyně uplatněných v žalobě i v řízení před správními orgány se naopak týká věcného přezkumu vlastnických poměrů žalobkyně a jejího souseda ke sporné části pozemku, a s tím související hranice mezi jejich pozemky a výměry těchto pozemků. Otázky týkající se vlastnického práva je však oprávněn řešit pouze věcně a místě příslušný civilní soud, a proto tyto námitky v posuzovaném řízení nemohly být důvodem pro opravu chyby v katastru nemovitostí.

[50] Konečně k námitkám týkajícím se zaměření budovy č.p. XA soud uvádí, že předmětem řízení nebylo zobrazení obvodu stavby č.p. XA, ale pouze předmětná hranice. Žalovaný již v napadeném rozhodnutí dle soudu správně žalobkyni upozornil na to, že v průběhu odvolacího řízení nelze rozšiřovat předmět řízení o správnost evidence domu č.p. XA, viz str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí, resp. že katastrální úřad je v řízení vázán předmětem řízení vymezeným v návrhu na opravu chyby a následně ve správním řízení doručeným nesouhlasem s neprovedením opravy chyby, který navazuje na návrh na opravu chyby a oznámení o ne/provedení opravy chyby.

[51] V souvislosti s touto námitkou soud považuje za vhodné odkázat na rozsudek ze dne 10. 12. 2021, č.j. 3 As 439/2019-100, Nejvyšší správní soud uvedl, že „podáním nesouhlasu s provedenou opravou ze strany oprávněné osoby však již dochází k zahájení ‚standardního‘ formalizovaného správního řízení, které má svůj jasně daný předmět (§ 36 odst. 4 katastrálního zákona). Ten je vymezen nesouhlasem dotčené osoby s konkrétní, již fakticky provedenou, opravou (srov. rozsudek tohoto soudu ze dne 26. 7. 2012, č. j. 2 As 8/2012-24). Dotčená osoba přitom může projevit nesouhlas s celou provedenou opravou, anebo jen s její částí. V takovém případě by byla předmětem řízení toliko příslušná část.“ Dále uvedl, že „katastrální úřad v rámci formalizované fáze opravy chyby v katastrálním operátu posuzuje správnost svého předchozího faktického postupu. Tedy, zda skutečně bylo namísto provedení právě (a pouze) té opravy, kterou vtělil do kvazivýrokové části oznámení o provedení opravy.“ Rovněž dospěl k závěru, že „nelze však akceptovat takový postup, kdy katastrální úřad v rámci řízení, v němž posuzuje nesouhlas s provedenou opravou, rozhodne tak, že oprava měla být provedena, respektive bude provedena, ve větším rozsahu, než jak byla fakticky učiněna. Takovým postupem by totiž katastrální úřad překračoval předmět vedeného správního řízení.“ Dále pak konstatoval, že „postup, kdy byly do formalizované fáze opravy chyby v katastrálním operátu vtěleny nové opravy, přesahující opravy původní, o nichž mělo být dané řízení s ohledem na podané nesouhlasy vedeno, možný není. Tímto postupem tak katastrální úřad a stěžovatel vykročili z vymezeného rámce řízení o podaných nesouhlasech.“

- [52] Ve vztahu k ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona tak soud dospěl k závěru, že žalovaný řádně doložil a zdůvodnil správnost evidovaného geometrického a polohového určení předmětné hranice dotčených pozemků, když ani on, ani katastrální úřad neshledal, že by došlo ke *zřejmému omylu*. Soud považuje odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí za velmi podrobná a především za odpovídající podkladům založeným ve správním spise, z nichž nelze učinit jiný závěr, než že současně evidované geometrické a polohové určení předmětné hranice odpovídá výsledkům mapování THM z roku 1980.
- [53] Pouze pro úplnost soud uvádí, že v projednávané věci pak nepřipadá v úvahu ani provedení opravy chyby postupem dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, neboť podmínkou pro odstranění takové chyby je předložení odpovídajícího výsledku zeměměřických činností a předložení písemného prohlášení vlastníků (ustanovení § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky). Ani jeden z těchto dokumentů však žalobkyně ani v řízení před správními orgány ani v řízení před soudem nepředložila.
- [54] Závěrem lze jen zopakovat, že situaci žalobkyně je třeba řešit soukromoprávní cestou. Předmětem nyní vedeného řízení nicméně není poskytnutí komplexního návodu, jak postupovat, ale otázka, zda katastrální úřad mohl provést navrhovanou opravu chyby. Zdejší soud přisvědčil závěru žalovaného, že to možné není. K projednání sporných skutečností a rozhodnutí o nich jsou příslušné civilní soudy, které na základě provedených důkazů prošetří okolnosti vlastnictví sporných pozemků a určí, kdo je jejich vlastníkem, resp. kudy vede sporná hranice. Stále totiž platí, že pokud je existence chyby nejasná nebo sporná, může se subjekt ochrany svých práv domoci především u civilních soudů, například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva. Závěr o tom, že tvrzená chyba v údajích evidovaných v katastru nemovitostí není zřejmým omylem, tedy sám o sobě nemůže být považován za odmítnutí spravedlnosti. Subjekt dotčený touto chybou má vždy otevřenu cestu, jak se u soudu domoci věcného přezkumu toho, zda mu dané právo svědčí, či nikoliv (viz shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2013, č.j. 7 As 187/2012-31).
- [55] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.
- [56] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. července 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu